

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA KRIVIČNOG ZAKONA
REPUBLIKE SRPSKE

Član 1.

U Krivičnom zakonu Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10 i 1/12) naziv člana i član 3a. mijenjaju se i glase:

„Nema kazne bez krivice

Član 3a.

Niko ne može biti kažnjen, niti se prema njemu mogu izreći upozoravajuće sankcije ako nije kriv za učinjeno djelo.“

Član 2.

Član 12a. briše se.

Član 3.

Član 18. mijenja se i glasi:

„(1) Nije kriv učinilac koji u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije bio svjestan nekog njegovog zakonskog obilježja ili koji je pogrešno smatrao da postoje okolnosti prema kojima bi, da su one stvarno postojale, to djelo bilo dozvoljeno.

(2) Ako je učinilac u zabludi iz stava 1. ovog člana bio usljed nehata, kriv je za krivično djelo učinjeno iz nehata kada zakon za to djelo propisuje kažnjavanje i za nehat.“

Član 4.

U članu 24. stav 3. briše se.

Član 5.

U članu 35. u stavu 3. broj: „500“ zamjenjuje se brojem: „300“.

Član 6.

U članu 36. u stavu 3. riječi: „s tim da ne može prekoračiti propisanu kaznu za to djelo“ zamjenjuju se riječima: „ali zatvor u tom slučaju ne može biti duži od dvije godine“.

Član 7.

U članu 37. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako je krivično djelo učinjeno iz mržnje, kako je propisano u članu 147. stav 25. ovog zakona, sud će to uzeti kao otežavajuću okolnost, osim ako mržnja nije kvalifikatorna okolnost tog krivičnog djela.“

Član 8.

U članu 39. u stavu 1. tačka 5) broj: „500“ zamjenjuje se brojem: „300“.

Član 9.

U članu 41. u stavu 2. riječ: „okrivljen“ zamjenjuje se riječju: „otkriven“.

Član 10.

U članu 42. u stavu 2. u tački 4) broj: „50.000“ zamjenjuje se brojem: „100.000“.

Član 11.

Član 42a. mijenja se i glasi:

„(1) Produženo krivično djelo čini više istih ili istovrsnih krivičnih djela učinjenih u vremenskoj povezanosti od istog učinioca i koja predstavljaju jedinstvenu cjelinu u pravnom smislu zbog postojanja najmanje dvije od sljedećih okolnosti: istovjetnosti oštećenog, istovrsnosti predmeta djela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstva mjesta ili prostora izvršenja djela ili jedinstvenog umišljaja učinioca.

(2) Krivična djela upravljena protiv ličnih dobara mogu izuzetno činiti produženo krivično djelo samo ako su učinjena prema istom licu.

(3) Ne mogu činiti produženo krivično djelo ona djela koja po svojoj prirodi ne dopuštaju spajanje u jedno djelo.

(4) Ako produženo krivično djelo obuhvata različite oblike istog djela, produženo krivično djelo će se pravno kvalifikovati kao najteže od tih krivičnih djela.

(5) Ako produženo krivično djelo obuhvata djela čija su zakonska obilježja određeni novčani iznosi, produženim krivičnim djelom je ostvaren iznos jednak zbiru iznosa ostvarenih pojedinačnim djelima ukoliko je to obuhvaćeno jedinstvenim umišljajem učinioca.

(6) Za produženo krivično djelo može se izreći kazna veća od propisane kazne za krivično djelo utvrđeno kao produženo krivično djelo, ali ne smije preći dvostruku mjeru propisane kazne, niti najveću mjeru te vrste kazne.

(7) Krivično djelo koje nije obuhvaćeno produženim krivičnim djelom u pravosnažnoj sudskoj presudi predstavlja posebno krivično djelo ili ulazi u sastav posebnog produženog krivičnog djela.“

Član 12.

Član 47. mijenja se i glasi:

„(1) Uslovna osuda se može izreći kada je učiniocu utvrđena kazna zatvora u trajanju do dvije godine i kada sud na osnovu okolnosti iz stava 3. ovog člana ocijeni da se od učinioca osnovano može očekivati da ubuduće neće vršiti krivična djela i bez izvršenja kazne kojom mu se prijeti.

(2) Uslovna osuda se ne može izreći za krivična djela za koja je predviđena kazna zatvora najmanje tri godine.

(3) Pri odlučivanju da li će izreći uslovnu osudu, sud će, vodeći računa o svrsi uslovne osude, posebno uzeti u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije izvršenog krivičnog djela, stepen krivice i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno.“

Član 13.

Član 48. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će opozvati uslovnu osudu ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora od dvije godine ili u dužem trajanju.

(2) Ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora manja od dvije godine ili novčana kazna, sud će, nakon što ocijeni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična djela i učinioca, a posebno srodnost učinjenih krivičnih djela, njihov značaj i pobude iz kojih su učinjena, odlučiti da li će opozvati uslovnu osudu. Pri tome sud je vezan zabranom izricanja uslovne osude ako učiniocu za krivična djela utvrđena u uslovnoj osudi i za nova krivična djela treba izreći kaznu preko dvije godine zatvora iz stava 1. ovog člana.

(3) Ako opozove uslovnu osudu, sud će primjenom odredaba člana 43. ovog zakona izreći jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo, uzimajući kaznu iz opozvane uslovne osude kao utvrđenu.

(4) Ako ne opozove uslovnu osudu, sud može za novo učinjeno krivično djelo izreći uslovnu osudu ili kaznu. Ako sud nađe da i za novo krivično djelo treba izreći uslovnu osudu, primjenom odredaba člana 43. ovog zakona utvrdiće jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo i odrediće novo vrijeme provjeravanja, u skladu sa članom 47. stav 1. ovog zakona računajući od dana pravosnažnosti nove presude. Osuđenom kome za novo krivično djelo bude izrečen zatvor vrijeme provedeno na izdržavanju ove kazne ne računa se u vrijeme provjeravanja utvrđeno uslovnom osudom za ranije djelo.“

Član 14.

Član 49. mijenja se i glasi:

„(1) Sud će opozvati uslovnu osudu ako poslije njenog izricanja utvrdi da je osuđeni izvršio krivično djelo prije nego što je uslovno osuđen i ako ocijeni da ne bi bilo osnova za izricanje uslovne osude da se znalo za to djelo. U tom slučaju primijeniće odredbu člana 48. stav 3. ovog zakona.

(2) Ako sud ne opozove uslovnu osudu, primijeniće odredbu člana 48. stav 4. ovog zakona.“

Član 15.

U članu 51. u stavu 1. poslije riječi: „Ako osuđeni u tom vremenu učini krivično djelo” dodaju se riječi: „koje povlači opozivanje uslovne osude”.

Član 16.

U članu 56. u tački 5. poslije riječi: „predmeta“ dodaje se zapeta i nove t. 6, 7. i 8. koje glase:

- „6. zabrana približavanja i komunikacije sa određenim licem,
- 7. obavezan psihosocijalni tretman,
- 8. udaljenje iz zajedničkog domaćinstva“.

Član 17.

U članu 60. stav 1. mijenja se i glasi:

„(1) Mjeru bezbjednosti zabrane potpunog ili djelimičnog obavljanja poziva, dužnosti ili djelatnosti sud će izreći učiniocu koji je zloupotrijebio svoj poziv, dužnost ili djelatnost za

izvršenje krivičnog djela, ako postoji opasnost da će obavljanjem tog poziva, dužnosti ili djelatnosti ponovo izvršiti krivično djelo.“

Član 18.

Poslije člana 62. dodaju se novi čl. 62a, 62b. i 62v. koji glase:

„Zabrana približavanja i komunikacije sa određenim licem

Član 62a.

(1) Učiniocu krivičnog djela sa elementima nasilja sud može za određeno vrijeme zabraniti približavanje oštećenom na određenoj udaljenosti, zabraniti pristup u prostor oko mjesta stanovanja ili mjesta rada, odnosno dalju komunikaciju sa oštećenim, ako se opravdano može očekivati da bi dalje vršenje takvih radnji od učinioca krivičnog djela bilo opasno po oštećenog.

(2) Mjerom bezbjednosti iz stava 1. ovog člana može se učiniocu krivičnog djela zabraniti približavanje i komunikacija sa drugim licem, ukoliko bi takvo ponašanje od učinioca predstavljalo psihičko uznemiravanje oštećenog.

(3) Mjera bezbjednosti zabrane približavanja i komunikacije sa određenim licem može se izvršiti, pod uslovima utvrđenim u stavu 1. ovog člana, uz izdržavanje kazne zatvora ili uz rad za opšte dobro na slobodi, ili uz uslovnu osudu.

(4) Mjera iz stava 1. ovog člana traje dok traju razlozi zbog kojih je izrečena, a najduže tri godine, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru, odnosno ustanovi za čuvanje i liječenje ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

(5) Ako učinilac u vrijeme izvršavanja rada za opšte dobro na slobodi, koji mu je izrečen kao zamjena za kaznu zatvora, prekrši zabranu približavanja ili komunikacije iz st. 1. ili 2. ovog člana, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora.

(6) Ako učinilac tokom vremena provjeravanja određenog uslovnom osudom prekrši zabranu približavanja ili komunikacije iz st. 1. ili 2. ovog člana, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći utvrđenu kaznu.

Obavezan psihosocijalni tretman

Član 62b.

(1) Učiniocu koji je učinio krivično djelo sa elementima nasilja sud može izreći obavezan psihosocijalni tretman, ako na osnovu ranijeg života učinioca i psihičkih karakteristika njegove ličnosti, utvrdi da postoji opasnost da će ponoviti takvo ili slično djelo i da je radi otklanjanja ove opasnosti potreban psihosocijalni tretman.

(2) Pod uslovima iz stava 1. ovog člana mjera bezbjednosti obaveznog psihosocijalnog tretmana može se izvršiti uz izdržavanje kazne zatvora ili uz rad za opšte dobro na slobodi ili uz uslovnu osudu.

(3) Mjera iz stava 1. ovog člana traje dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže do isteka izdržavanja kazne zatvora ili izvršenja rada za opšte dobro na slobodi ili isteka vremena provjeravanja uz uslovnu osudu, a izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne zatvora ili drugoj odgovarajućoj ustanovi.

(4) Pod uslovima iz stava 2. ovog člana, obavezan psihosocijalni tretman se može nastaviti izvan odgovarajuće ustanove nakon što je osuđeni uslovno otpušten. Ako osuđeni ne nastavi psihosocijalni tretman, uslovni otpust će se opozvati.

(5) Ako se učinilac u vrijeme izvršavanja rada za opšte dobro na slobodi, koji mu je izrečen kao zamjena za kaznu zatvora, ne podvrgne obaveznom psihosocijalnom tretmanu, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora.

(6) Ako se učinilac tokom vremena provjeravanja određenog uslovnom osudom ne podvrgne obaveznom psihosocijalnom tretmanu, sud će postupiti u skladu sa članom 50. ovog zakona.

Udaljenje iz zajedničkog domaćinstva Član 62v.

(1) Učiniocu koji je izvršio krivično djelo sa elementima nasilja prema licu s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, sud može izreći mjeru bezbjednosti – udaljenje iz zajedničkog domaćinstva, ako postoji visok stepen opasnosti da će učinilac ponovo izvršiti nasilje prema članu zajedničkog domaćinstva i da je radi otklanjanja ove opasnosti neophodno njegovo udaljenje iz zajedničkog domaćinstva.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana traje dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže do izvršenja rada za opšte dobro na slobodi ili isteka vremena provjeravanja uz uslovnu osudu, a u vrijeme njenog trajanja ne uračunava se vrijeme koje je učinilac proveo u kaznenopopravnoj ustanovi ili ustanovi za liječenje.

(3) Ako učinilac u vrijeme izvršavanja rada za opšte dobro na slobodi, koji mu je izrečen kao zamjena za kaznu zatvora, prekrši mjeru bezbjednosti iz stava 1. ovog člana, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora.

(4) Ako osuđeni ne postupi po mjeri bezbjednosti ili prekrši ovu mjeru, uslovni otpust će se opozvati.

(5) Učinilac krivičnog djela kojem je izrečena ova mjera bezbjednosti, dužan je da u prisustvu policijskog službenika odmah po pravosnažnosti presude napusti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor koji čini zajedničko domaćinstvo sa žrtvom.“

Član 19.

U članu 112. u stavu 2. poslije riječi: „ili produžiti“ dodaje se zapeta i riječi: „a ukoliko posljedica prouzrokovana tim djelom nastupi kasnije, zastarjelost krivičnog gonjenja teče od dana kada je posljedica nastupila“.

Poslije stava 6. dodaje se novi stav 7. koji glasi:

„(7) Zastarjevanje za krivična djela protiv polnog integriteta, braka i porodice učinjena na štetu lica mladih od 18 godina počinje teći od dana punoljetstva oštećenog.“

Član 20.

U članu 147. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Službeno lice je izabrani ili imenovani funkcioner u organima zakonodavne, izvršne i sudske vlasti Republike Srpske, jedinice lokalne samouprave i u drugim državnim organima i javnim ustanovama ili službama koje vrše određene upravne, stručne i druge poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala; sudija ustavnog suda, sudija, tužilac, pravobranilac; lice koje stalno ili povremeno vrši službenu dužnost u navedenim javnim organima ili ustanovama, notar, izvršitelj i arbitar, ovlašćeno lice u privrednom društvu ili u drugom pravnom licu kojem je zakonom ili drugim propisom donesenim na osnovu zakona ili zaključenog ugovora o arbitraži povjereno vršenje javnih ovlašćenja, a koje u okviru tih ovlašćenja vrši određenu dužnost, te drugo lice koje vrši određenu službenu dužnost na osnovu ovlašćenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu zakona i lice kojem je faktički povjereno vršenje pojedinih službenih dužnosti. Kada je kao učinilac određenog krivičnog djela označeno službeno lice, lica iz ovog stava mogu biti učinioci tih

djela ako iz obilježja pojedinog krivičnog djela ili iz pojedinog propisa ne proizlazi da učinilac može biti samo neko od tih lica.“

Stav 6. mijenja se i glasi:

„(6) Stranim službenim licem smatra se lice koje je član, funkcioner ili službenik zakonodavnog ili izvršnog organa strane države, lice koje je sudija, porotnik, član, funkcioner ili službenik suda strane države ili međunarodnog suda, tužilac, lice koje je član, funkcioner ili službenik međunarodne organizacije i njenih organa, kao i lice koje je arbitar u stranoj ili međunarodnoj arbitraži.“

Stav 25. mijenja se i glasi:

„(25) Krivično djelo iz mržnje je djelo izvršeno u potpunosti ili djelimično zbog rasne, nacionalne ili etničke pripadnosti, jezika, vjerskog uvjerenja, boje kože, pola ili seksualne orijentacije, zdravstvenog statusa ili rodnog identiteta nekog lica.“

Poslije stava 25. dodaje se novi stav 26. koji glasi:

„(26) Kad je radnja krivičnog djela određena trajnim glagolom, krivično djelo je učinjeno ako je radnja učinjena jednom ili više puta.“

Član 21.

U članu 149. u stavu 1. u tački 2) poslije riječi: „bezobzirne osvete“ dodaje se zapeta i riječ: „mržnje“, a riječi: „ili iz mržnje“ brišu se.

Član 22.

U članu 153. u stavu 3. riječi: „po čl. 150. ili 151. ovog zakona“ zamjenjuju se riječima: „kaznom zatvora najmanje pet godina“.

Član 23.

U članu 155. u stavu 3. broj: „1.“ zamjenjuje se brojem: „2.“.

Član 24.

U članu 156. u stavu 2. poslije riječi: „ili trajno i teško narušenje njegovog zdravlja ili unakaženost“ dodaju se riječi: „ili je djelo izvršeno iz mržnje“.

Stav 3. briše se.

Stav 6. mijenja se i glasi:

„(6) Ko djelo iz st. 1, 2. i 3. ovog člana učini na mah, doveden bez svoje krivice u jaku razdraženost napadom, teškim zlostavljanjem ili teškim vrijeđanjem od strane povrijeđenog, kazniće se za djelo iz st. 1. i 2. ovog člana zatvorom do tri godine, a za djelo iz stava 3. ovog člana zatvorom od šest mjeseci do pet godina.“

Dosadašnji st. 4, 5. i 6. postaju st. 3, 4. i 5.

Član 25.

Naziv člana i član 168. mijenjaju se i glase:

„Zlostavljanje, mučenje i drugo neljudsko i ponižavajuće postupanje

Član 168.

(1) Ko zlostavlja drugog ili prema njemu postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo, kazniće se zatvorom do dvije godine.

(2) Ko primjenom sile, prijetnje ili na drugi nedozvoljen način drugome nanese veliku bol ili teške patnje s ciljem da od njega ili nekog drugog lica dobije priznanje, iskaz ili obavještenje, ili da se on ili neko drugo lice zastraši ili nezakonito kazni ili to učini iz bilo kojeg drugog razloga zasnovanog na bilo kom obliku diskriminacije, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako djelo iz st. 1. i 2. ovog člana učini službeno lice u vršenju službe, kazniće se za djelo iz stava 1. ovog člana zatvorom od šest mjeseci do pet godina, a za djelo iz stava 2. ovog člana zatvorom od jedne do deset godina.“

Član 26.

U članu 193. u stavu 2. poslije riječi: „ili je istom prilikom izvršeno više silovanja od strane više lica,“ dodaju se riječi: „ili je silovanje izvršeno iz mržnje“, a riječi: „najmanje pet“ zamjenjuju se riječima: „od tri do petnaest godina“.

Stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako je usljed djela iz st. 1. i 2. ovog člana nastupila smrt lica prema kojem je djelo izvršeno, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.“

St. 4. i 5. brišu se.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 4.

Član 27.

U članu 194. u stavu 1. riječi: „jedne do osam“ zamjenjuju se riječima: „jedne do deset“.

Stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako je usljed djela iz st. 1. i 2. ovog člana nastupila smrt lica prema kojem je djelo izvršeno, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.“

Stav 4. briše se.

Član 28.

Naziv člana 198. „Trgovina ljudima radi vršenja prostitucije“ mijenja se i glasi: „Navođenje na prostituciju“.

U istom članu, st. 2, 3. i 4. brišu se.

U stavu 5. riječi: „prinudava, navodi ili podvodi“ zamjenjuju se riječima: „navodi, podstiče ili namamljuje“.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 2.

Član 29.

Poslije člana 198. dodaju se novi čl. 198a, 198b. i 198v. koji glase:

„Trgovina ljudima

Član 198a.

(1) Ko silom, prijetnjom ili drugim oblicima prinude, otmicom, prevarom ili obmanom, zloupotrebom odnosa povjerenja, zavisnosti ili bespomoćnosti, teških prilika drugog lica, davanjem ili primanjem novca ili druge koristi, vrbuje, preveze, prebaci, preda, proda, kupi, posreduje u prodaji, sakrije, primi ili drži drugo lice, a u cilju iskorišćavanja ili eksploatacije njegovog rada, vršenja krivičnog djela, prostitucije, korišćenja u pornografske svrhe, uspostavljanja ropskog ili nekog sličnog odnosa, prisilnog braka, prisilne sterilizacije, radi oduzimanja organa ili dijelova tijela, radi korišćenja u oružanim snagama ili drugih oblika iskorišćavanja, kazniće se zatvorom najmanje tri godine.

(2) Ko oduzme, zadržava, falsifikuje ili uništi lične identifikacione isprave radi vršenja djela iz stava 1. ovog člana, kazniće se zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(3) Ako je djelo iz st. 1. i 2. ovog člana izvršeno u sastavu organizovane grupe, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje pet godina.

(4) Ko koristi ili omogući drugom korišćenje seksualnih usluga ili drugih vidova eksploatacije, a bio je svjestan da je riječ o žrtvi trgovine ljudima, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Ako djelo iz st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana izvrši službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom najmanje osam godina.

(6) Ako je usljed djela iz st. 1. i 3. ovog člana nastupila teška tjelesna povreda, teško narušavanje zdravlja ili smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(7) Pristanak žrtve na bilo koji oblik iskorišćavanja iz stava 1. ovog člana ne utiče na postojanje krivičnog djela trgovine ljudima.

(8) Predmeti, prevozna sredstva i objekti korišćeni za izvršenje djela iz ovog člana oduzeće se.

Trgovina maloljetnim licima

Član 198b.

(1) Ko vrbuje, preveze, prebaci, preda, proda, kupi, posreduje u prodaji, sakriva, drži ili prihvati lice mlađe od 18 godina radi iskorišćavanja ili eksploatacije njegovog rada, vršenja krivičnog djela, prostitucije ili drugih oblika seksualnog iskorišćavanja, pornografije, uspostavljanja ropskog ili nekog sličnog odnosa, prisilnog braka, prisilne sterilizacije, nezakonitog usvojenja ili njemu sličnog odnosa, radi oduzimanja organa ili dijelova tijela, radi korišćenja u oružanim snagama ili drugih oblika iskorišćavanja, kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(2) Ko djelo iz stava 1. ovog člana izvrši primjenom sile, ozbiljne prijetnje ili drugim oblicima prinude, dovođenjem u zabludu, otmicom, ucjenom, zloupotrebom svog položaja, odnosa povjerenja, zavisnosti ili bespomoćnosti, teških prilika drugog, davanjem novca ili druge koristi, kazniće se zatvorom najmanje osam godina.

(3) Ko koristi ili omogući drugom korišćenje seksualnih usluga ili drugih vidova eksploatacije maloljetnog lica, a bio je svjestan da je riječ o žrtvi trgovine ljudima, kazniće se zatvorom najmanje pet godina.

(4) Ko oduzme, zadržava, falsifikuje ili uništi lične identifikacione isprave radi vršenja djela iz st. 1. i 2. ovog člana, kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(5) Ako je djelo iz st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana izvršeno u sastavu organizovane kriminalne grupe, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(6) Ako djelo iz st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana izvrši službeno lice u vršenju službe, kazniće se zatvorom najmanje osam godina.

(7) Ako je usljed djela iz st. 1. i 3. ovog člana nastupila teška tjelesna povreda, teško narušavanje zdravlja ili smrt jednog ili više lica, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje deset godina.

(8) Pristanak maloljetnog lica na bilo koji oblik iskorišćavanja iz stava 1. ovog člana ne utiče na postojanje ovog krivičnog djela.

(9) Premeti, prevozna sredstva i objekti korišćeni za izvršenje djela iz ovog člana oduzeće se.

Organizovanje grupe ili zločinačkog udruženja za izvršenje krivičnih djela
trgovine ljudima i trgovine maloljetnim licima
Član 198v.

(1) Ko organizuje kriminalnu grupu, udruženje ili zločinačko udruženje za izvršenje krivičnih djela iz čl. 198a. i 198b. ovog zakona, kazniće se zatvorom od tri do petnaest godina.

(2) Ko postane pripadnik grupe ili udruženja iz stava 1. ovog člana ili na drugi način pomaže grupu ili udruženje, kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.“

Član 30.

Član 208. mijenja se i glasi:

„(1) Ko primjenom nasilja, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava spokojstvo, tjelesni integritet ili duševno zdravlje člana svoje porodice ili porodične zajednice i time dovede do povrede fizičkog ili psihičkog integriteta pasivnog subjekta, kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.

(2) Ako je pri izvršenju djela iz stava 1. ovog člana korišćeno oružje, opasno oruđe ili drugo sredstvo pogodno da tijelo teško povrijedi ili zdravlje naruši, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Ako je usljed djela iz st. 1. i 2. ovog člana nastupila teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja ili su ona učinjena prema licu mlađem od 18 godina ili u prisustvu lica mlađeg od 18 godina, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do deset godina.

(4) Ako je usljed djela iz st. 1, 2. i 3. ovog člana nastupila smrt člana porodice ili porodične zajednice, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do petnaest godina.

(5) Ko liši života člana porodice ili porodične zajednice kojeg je prethodno zlostavljao, kazniće se zatvorom od najmanje deset godina.

(6) Ko prekrši mjere zaštite od nasilja u porodici koje mu je sud odredio na osnovu zakona, kazniće se novčanom kaznom i zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(7) Članom porodice ili porodične zajednice, u smislu ovog krivičnog djela, smatraju se supružnici ili bivši supružnici i njihova djeca i djeca svakog od njih, vanbračni partneri ili bivši vanbračni partneri, njihova djeca ili djeca svakog od njih, srodnici po tazbini zaključno do drugog stepena bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala, roditelji sadašnjih i bivših bračnih i vanbračnih partnera, srodnici iz potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj zaključno sa četvrtim stepenom, kao i srodnici iz nepotpunog usvojenja, lica koja vezuje odnos starateljstva, lica koja žive ili su živjela u istom porodičnom domaćinstvu, bez obzira na srodstvo, te lica koja imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto, iako nikada nisu živjela u istom porodičnom domaćinstvu.“

Član 31.

Član 226. mijenja se i glasi:

„(1) Ko se svjesno ne pridržava propisa koji se odnose na zaključivanje ugovora o radu i prestanku radnog odnosa, plate i druga primanja iz radnog odnosa, radno vrijeme, pauze, odmora, godišnje odmora, ili odsustva, zaštitu žena, omladine i lica sa invaliditetom, zaštitu radnica zbog trudnoće i roditeljstva, zaštitu starijih radnika, zabranu prekovremenog ili noćnog rada ili plaćanja propisane naknade, i time uskrati radniku pravo koje mu pripada ili mu ga ograniči, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Ako je djelo iz stava 1. ovog člana imalo za posljedicu neopravdano neplaćanje pet plata djelimično ili u cijelosti ili gubitak prava koje proističe iz neplaćenih doprinosa, a utvrdi se da su za isplatu postojala sredstva, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(3) Kaznom iz stava 2. ovog člana kazniće se onaj ko radnici prekine radni odnos zbog trudnoće, ili od zaposlene radnice zahtijeva izjavu da će u tom slučaju dati otkaz ugovora o radu ili prihvatiti sporazumni raskid radnog odnosa.“

Član 32.

U članu 249. stav 3. mijenja se i glasi:

„(3) Kaznom iz stava 2. ovog člana kazniće se učinilac koji krivično djelo iz st. 1. i 2. ovog člana učini iz mržnje.“

Član 33.

Poslije člana 264. dodaje se novi član 264a. koji glasi:

„Zloupotreba u postupku javne nabavke

Član 264a.

(1) Odgovorno lice u privrednom društvu ili drugom subjektu privrednog poslovanja koje ima svojstvo pravnog lica ili preduzetnik koji u postupku javne nabavke podnese ponudu zasnovanu na lažnim podacima, ili se na nedozvoljen način dogovara sa ostalim ponuđačima, ili preduzme druge protivpravne radnje u namjeri da time utiče na donošenje odluka naručioca u bilo kojoj fazi postupka javne nabavke, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ukoliko je djelo iz stava 1. ovog člana učinjeno u postupku javne nabavke čija je vrijednost veća od tri miliona konvertibilnih maraka, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.

(3) Učinilac koji dobrovoljno otkrije da se ponuda zasniva na lažnim podacima ili na nedozvoljenom dogovoru sa ostalim ponuđačima, ili da je preduzeo druge protivpravne radnje u namjeri da utiče na donošenje odluka naručioca prije nego što on donese odluku o izboru ponude, može se blaže kazniti ili osloboditi od kazne.“

Član 34.

U članu 305. poslije stava 1. oznaka stava 2: „(1)“ zamjenjuje se oznakom: „(2)“.

Član 35.

U članu 307. u stavu 1. riječ: „njihovo“ zamjenjuje se riječju: „njeno“.

Član 36.

Član 351. mijenja se i glasi:

„(1) Službeno ili odgovorno lice koje zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist ili koje primi obećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugog da u okviru svog službenog ovlašćenja ili u vezi sa svojim službenim ovlašćenjem izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti, ili da ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

(2) Službeno ili odgovorno lice koje zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist, ili koje primi obećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugog da u okviru svog ovlašćenja ili u vezi sa svojim ovlašćenjem izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti, ili da ne izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(3) Službeno ili odgovorno lice koje poslije izvršenja, odnosno neizvršenja službene radnje, navedene u st. 1. i 2. ovog člana, a u vezi sa njom, zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine.

(4) Strano službeno ili odgovorno lice koje učini djelo iz st. 1. do 3. ovog člana kazniće se kaznom za to djelo.

(5) Primljeni poklon ili imovinska korist stečena izvršenjem djela iz ovog člana oduzeće se.“

Član 37.

Član 352. mijenja se i glasi:

„(1) Ko službenom ili odgovornom licu učini, ponudi ili obeća poklon ili drugu korist da u okviru svog službenog ovlašćenja ili u vezi sa svojim službenim ovlašćenjem izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti ili ko posreduje pri ovakvom podmićivanju službenog lica, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(2) Ko službenom ili odgovornom licu učini, ponudi ili obeća poklon ili drugu korist da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti ili da ne izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili ko posreduje pri ovakvom podmićivanju službenog lica, kazniće se zatvorom do tri godine.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primjenjuju se i kada je mito dato, ponuđeno ili obećano stranom službenom ili odgovornom licu.

(4) Učinitelj djela iz st. 1. i 3. ovog člana koji je djelo prijavio prije nego što je saznao da je ono otkriveno, može se osloboditi od kazne.

(5) Dati poklon, odnosno druga korist koja bude oduzeta od lica koje je primilo mito može se u slučaju iz stava 4. ovog člana vratiti licu koje je dalo mito.“

Član 38.

Naziv člana i član 353. mijenjaju se i glase:

„Trgovina uticajem

Član 353.

(1) Ko zahtijeva ili primi nagradu ili kakvu drugu korist za sebe ili drugog, neposredno ili preko trećeg lica, da korišćenjem svog službenog ili društvenog položaja ili

stvarnog ili pretpostavljenog uticaja, posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja, kazniće se zatvorom od jedne do pet godina.

(2) Ko drugom neposredno ili preko trećeg lica ponudi ili da nagradu ili kakvu drugu korist da, korišćenjem svog službenog ili društvenog položaja ili stvarnog ili pretpostavljenog uticaja, posreduje da se izvrši ili ne izvrši neka službena radnja, kazniće se zatvorom do tri godine.

(3) Ko koristeći svoj službeni ili društveni položaj ili stvarni ili pretpostavljeni uticaj posreduje da se izvrši službena radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši službena radnja koja bi se morala izvršiti, kazniće se zatvorom od jedne do osam godina.

(4) Ko drugom neposredno ili preko trećeg lica obeća, ponudi ili da nagradu ili kakvu drugu korist da, koristeći svoj službeni ili društveni položaj ili stvarni ili pretpostavljeni uticaj, posreduje da se izvrši službena radnja koja se ne bi smjela izvršiti ili da se ne izvrši službena radnja koja bi se morala izvršiti, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

(5) Ako je za posredovanje iz stava 3. ovog člana zahtijevana ili primljena nagrada ili kakva korist, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(6) Strano službeno ili odgovorno lice koje učini djelo iz st. 1. do 4. ovog člana kazniće se za to djelo.

(7) Nagrada ili imovinska korist stečena izvršenjem djela iz ovog člana oduzeće se.“

Član 39.

Član 361a. briše se.

Član 40.

Naziv člana i član 369. mijenjaju se i glase:

„Ometanje pravde

Član 369.

(1) Ko drugog poziva na otpor ili na neizvršenje sudskih odluka ili na drugi način ometa vođenje sudskog postupka, kazniće se zatvorom do tri godine i novčanom kaznom.

(2) Ko primjenom sile, prijetnjom upotrebe sile ili na drugi način ometa ili spriječi sudiju, tužioca ili zamjenika tužioca u vršenju sudijske ili tužilačke dužnosti, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina i novčanom kaznom.

(3) Ako prilikom izvršenja djela iz stava 2. ovog člana učinilac nanese tjelesne povrede licima navedenim u stavu 2. ovog člana, kazniće se zatvorom od jedne do deset godina.

(4) Ako je djelo iz stava 2. ovog člana učinjeno prijetnjom ubistvom, otmicom, upotrebom oružja ili u sastavu grupe, učinilac će se kazniti zatvorom od dvije do dvanaest godina.

(5) Ako je prilikom izvršenja djela iz stava 2. ovog člana nastupila smrt nekog od navedenih lica, učinilac će se kazniti zatvorom najmanje osam godina.“

Član 41.

U članu 387. u stavu 2. riječ: „lakše“ zamjenjuje se riječju: „lake“.

Član 42.

Član 387a. briše se.

Član 43.

U članu 398. u stavu 1. riječi: „dvije godine do pet godina“ zamjenjuju se riječima: „tri mjeseca do tri godine“.

Član 44.

U članu 399. u stavu 1. riječi: „dvije godine“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.

U stavu 2. riječ: „tri“ zamjenjuje se riječju: „jedne“.

U stavu 3. riječi: „dvije godine“ zamjenjuju se riječima: „tri mjeseca“.

U stavu 4. riječ: „pet“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

U stavu 5. riječ: „pet“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Stav 7. briše se.

Dosadašnji stav 8. postaje stav 7.

Član 45.

U članu 430. poslije stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„(3) Oboreno drvo i sredstva upotrijebljena za obaranje oduzeće se.“

Član 46.

Ovlašćuje se Zakonodavni odbor Narodne skupštine Republike Srpske da utvrdi prečišćeni tekst ovog zakona.

Član 47.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 01-1671/13

Datum: 18. jul 2013. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Mr Igor Radojičić